TUNTURILATU

2/2015

Antti Pulliainen

Kirkkoveneretki Inarinjärvellä on Kavtsille jo perinne.

Ukonselällä jälleen

6–7

Owla säiden armoilla 3

Hiihtosavotta Saariselällä 5

Metsäjoogaa kevätpäivillä 7

Kolbma urakoi 12

PUHEENJOHTAJALTA

Retkiparlamentissa kuultiin aitoja mielipiteitä

Mikä Mariana malolla se Vappuna vaolla.

Vanha sanonta piti jälleen paikkansa. Saimme nauttia hiihdettävästä talvesta ilman pitkiä pakkasjaksoja. Hankikantoa ei kaikkialla ollut, mutta tunturilatulainen liikkuu uppolumessa myös lumikengillä. Silloin saa nauttia hiljaisuudesta ja pääsee helpommin seuraamaan luonnollista elämää.

Lumien sulamisen jälkeen pihamaallani oli seurattavaa toimintaa, kun lähes kaksisatapäinen järripeippo-, urpiais- ja peippoparvi vieraili ravinnonhakureissulla kulonurmikolla.

* * *

Yhdistyksemme kevätpäivät Lehmossa ja Suomen Ladun neuvottelupäivät Killavalla antoivat taas kerran uutta virtaa ja intoa latutyöhön.

Pidin erittäin paljon kumpelaisten kahtena iltana organisoimasta ”retkiparlamentista”. Siinä kuultiin kokemuksia ja aitoja, avoimia mielipiteitä retkeilystä, johtamisesta ja myös kommelluksista.

Yhtä mielenkiintoinen oli sunnuntaina vaeltajan pienoisretriitti, mikä onkin sitten oma lukunsa. Vieläkin jatkan retriitissä syntyneiden ajatusten purkamista.

* * *

Aika ajoin on pienissä ryhmissä pohdittu, mikä olisi tarkoituksenmukaisin johtokunnan jäsenten lukumäärä.

Sääntöjen mukaan kussakin syyskokouksessa päätetään seuraavaksi toimintakaudeksi johtokunnnan suuruus. Kymmeniä vuosia se on ollut vakio eli kahdeksan jäsentä puheenjohtajan lisäksi.

Keskustelussa ovat olleet erilaiset asiat, joista yksi on ollut kustannukset. Matkakulut ovat pienentyneet harvempien kokousten myötä ja tulevaisuudessa laskeva suuntaus jatkuu sähköpostikokousten ja etätyöskentelyn käytön lisääntyessä.

Olen pitänyt hyvänä sitä, että johtokunnassa on eri ikäisiä ja kokemukseltaan erilaisia jäseniä sekä alueellisesti hyvä edustus Suomen eri kolkilta, joten kahdeksan jäsentä johtokunnassa on ihan hyvä luku.

Eri asioita käsiteltäessä tarvitaan myös ”siviiliammattitietoa ja -taitoa”, jota on tarvittaessa löytynyt omasta takaa.

Johtokunnan toiminta saattaa olla jäsenille vieras ja etäinen. Oman tai naapurikerhon tutun jäsenen ollessa johtokunnassa, on kommunikoinnin kynnys matalampi. Silloin toiminnan seuraaminen on kiinnostavampaa ja jäsen tuntee tulevansa mielipiteineen paremmin huomatuksi.

* * *

Kun kerhon jäsen tulee valituksi johtokuntaan, hän joutuu ajattelemaan asioita laajemmin yhdistyksen ei vain oman kerhon kannalta. Vastuu ja valta laajenee.

Tunturiladussa jäsenet, jotka asettuvat ehdokkaiksi, haluavat todella sitoutua toimimaan eikä vain olla ”kunniavirassa”.

Aika kuitenkin muuttuu.

Hektisten päätösten tekemisen myötä joudutaan johtokunnan jäsenten lukumäärää miettimään tulevaisuudessa.

* * *

Kesäpäivät Kotkassa lähestyvät.

Tieto siitä, että on mahdollista tavata tuttuja, muistella menneitä, suunnitella uusia tapaamisia, jutustella, nykäistä hihasta johtokuntalaisia ja vain olla ystävien joukossa, antaa toiveita hyvästä kesätapahtumasta.

Kuovzalaiset odottavat meitä. Mennään sinne nauttimaan isolla porukalla.

Kesää ja aurinkoa jokaiselle!

Raimoi

Tunturikerhojen puheenjohtajat ja sihteerit

OKTA
puheenjohtaja
Aune Makkonen
Pisterin-
niementie 6 B
88610 Vuokatti
p. 040-5502286
sihteeri
Esa Suominen
Rysätie 9 C 7
87700 Kajaani
p. 0400-130871

KUOKTE
puheenjohtaja
Markku Salminen
Vuoritie 24
04400 Järvenpää
040-5484600
sihteeri
Mervi Heikkilä
040-7180279

KOLBMA
puheenjohtaja
Hanna-Mari Sinilehto
Mäntyveräjän-
tie 9 E 34
36200 Kangasala
040-7477479
sihteeri
Annikki Sangi
050-3696704

NJEALLJE
puheenjohtaja
Tuula Kirjonen
Riitaharjuntie 101
78710 Varkaus
050-3604403
sihteeri
Pirjo Vainionpää
Sotkulahdentie 31
58900 Rantasalmi
040-7592444

VIHTTA
puheenjohtaja
Marjut Nummela
Pinolaakson-
katu 10 G
60320 Seinäjoki
040-5878183
sihteeri
Kaija Mariapori
Keskuskatu 18 as. 1
65100 Vaasa
050-5240850

TSIETSA
puheenjohtaja
Eero Nuutinen
Vanhapolku18
71130 Kortejoki
0440-579427
sihteeri
Pirjo Punju
Tuuttikuja 4 C 23
70780 Kuopio
040-7694587

KAVTSI
puheenjohtaja
Markku Arola
Juhtatie 7
00750 Helsinki
0500-777554
sihteeri
Mika Kiiski
050-3813894

OVTSI
puheenjohtaja
Ritva Loimio
Puistotori 6 A 16
40100 Jyväskylä
040-5521037
sihteeri
Iris Heikkilä
Paavonkorventie 80
41940 Vesanka
040-5483272

LOGI
puheenjohtaja
Paavo Kramsu
Lauklähteen-
katu 6 B 41
20740 Turku
040-7062764
sihteeri
Irma Rytkölä
Lauklähteenkatu 6 B 41
20740 Turku
040-8617601

ALPPAS
puheenjohtaja
Erkki Maununen
Varstatie 29
13500 Hämeenlinna
0400- 215521
sihteeri
Marja-Liisa Mäki
Torikatu 10 as 6
13100 Hämeenlinna
040-7181719

KUMPE
puheenjohtaja
Onni Voutilainen
Kuhantie 2
80170 Joensuu
050-3656138
sihteeri
Arja Nättiaho
Karpalopuistikko 1
80230 JOENSUU
045-78450501

KUOVZA
puheenjohtaja
Ari Mussalo
Maderannantie14
48310 Kotka
040-7428523
sihteeri
Seija Mussalo
Maderannantie14
48310 Kotka
040-8430475

GEATKI
puheenjohtaja
Satu Ojala
Loimijoentie 817
32700 Huittinen
050- 5234844
sihteeri
Pirkko Liuksiala
Poikkikatu 2 D 5
38200 Sastamala
044- 5670244

NJALLA
puheenjohtaja
Raija Palosaari
Ounasjoentie 810
99140 Köngäs
040-7163033
sihteeri
Paula Heikkilä
Laitatie 6 B 6
99100 Kittilä
040-8462156

**LAPIN-
KÄVIJÄT
OWLA**
puheenjohtaja
Hannu Liljamo
Kaivospurontie 2
90830 Haukipudas
044-3223646
sihteeri
Leila Virtanen
Sauvojantie 6 C as 17
90560 Oulu
040-7713462

Kaikki sähköpostit ovat muotoa kerho@tunturilatu.fi). Kerhon kohdalla okta, kuokte, kolbma, njeallje jne.

Tunturilatu-lehti yhdessä Ladun ja Polun kanssa

Kummastelet varmaan miksi Tunturilatu-lehti saapuu kotiisi myöhemmin mitä lehdessä ilmoitettiin. Syynä on yhteispostituskokeilu Latu ja Polku-lehden kanssa.

Kokeilulla haetaan kustannussäästöjä aina vain kohonneisiin postitusmaksuihin. Mikäli tämä kokeilu sujuu hyvin ja palaute – jota toivottavasti teiltä saamme, on positiivista, kokeillaan samaa asiaa myös vuoden viimeisen numeron osalta.

Lehden sisältö ja sen merkitys lukijoille on merkittävältä osin teidän kädessänne. Sisältöä rikastuttavat kerhojen kuulumiset ja tekevät näin jokaisen numeron omaksi, onhan siellä kuulumisia myös siitä omasta kerhosta.

Jostain syystä kerhokuulumiset ovat tässä numerossa todella vähissä. Toivottavasti tilanne korjaantuu taas syksyllä, jolloin jokaisella kerholla on runsaasti kerrottavaa tekemisistänsä.

Toivomme, että te lukijat kerrotte nyt oman mielipiteenne tästä postituskokeilusta. Lehden saapumisaikataulun saneli nyt Ladun ja Polun aikataulut.

Tarttukaa kynään, puhelimeen tai naputelkaa palautetta sähköpostilla joko Raimolle tai minulle. Kummankin yhteystiedot löydät sivulla 11 olevasta ”apinalaatikosta” tai minun tuosta vierestä Geatkin kohdasta.

Satu Ojala

Owla vaelluksella Ruotsin hienoilla tuntureilla

Hannu Liljamo

Koiravaljakko matkalla Vaimoktuvalle.

14 Owlan vaeltajaa lähti maaliskuun lopulla kohti Norjaa meille viime vuonna vaelluksilla Roklandissa tututuksi tulleeseen Nordnes Camp & Bygdesenteriin, jossa tulisimme yöpymään ja seuraavana päivänä siirtymään Ruotsin puolelle.

Seuraavana päivänä aloitimme hiihdon kohti Ikesjauren hätäsuojaa, jonka ympärille viidentoista kilometrin hiihdon jälkeen pystytimme telttojamme. Kaksi meistä valitsi lunta täynnä olleen hätäsuojan sisälumitöiden jälkeen.

Ohikulkijoilta kuulimme ennustetusta myrskystä. Ennustus toteutui, valitettavasti. Jouduimme viettämään kaksi seuraavaa yötä teltoissa sään selkiämistä odottaen telttojen hautautuessa lumeen. Maanantaina sää selkeni. Puretuamme telttaleirin lumesta jatkoimme kohti Mavaksen saamelaiskylää, jonne hiihdettävää oli 15 kilometriä. Olimme jääneet suunnitellusta aikataulusta vuorokauden.

Hyvässä säässä järvellä hiihtäen saavuimme Mavakselle. Osa meistä tunsi väsymystä. Tiedustelimme kylässä olleilta olisiko mahdollista saada kyydityst STF:n Pieskehauretuvalle, jonne matkaa oli 18 kilomteriä. Kyydityst emme saaneet. Kolme meistä päätti jatkaa matkaa tavoitteena seuraava tupa muiden lähtiessä hiihtämään suunnitelmana leiriytyä matkan varrella. Neljä meistä tavoitti Pieskehauretuvan illan pimetessä. Paikalla ollut stugvärdinna lämmitti meille saunan. Ihanaa.

Loput kymmenen vaeltajaa leiriytyivät kymmenen kilometrin päähän tuvasta. He tulivat seuraavana päivänä tuvalle ja saunaan.

Tuvalle saapui myös seitsemän sveitsiläisen koiravaljakko. Valjakkoa johti sveitsiläinen Arvidsjauressa yrittäjänä toimiva mies. Pieskehaurella jakaannuimme kahteen ryhmään. Meistä yhdeksän jatkoi viikon mittaisella vaelluksella kohti Kvikkjokkia. Loput viisi jäivät vielä toiseksi päiväksi tuvalle tutkimaan reittiä kohti saamelaisten Staddajåkkåtupaa vaeltaakseen vajaan kaksi viikkoa Ritsemiin.

Viikon vaelluksemme jatkui myötätuulessa 18 kilometrin päässä olevalle STF:n Vaimoktuvalle. Koiravaljakko ohitti meidät. Tapasimme heidät jälleen saavuttuamme tuvalle.

Tuvalle samana päivänä tullut tupavahti joutui lapioimaan auki ikkunan lumesta jotta hän sai meille tuvan lämpenemään. Tupien ulkopuolella on ikkunoiden alla ilmavaihto huoneiden kaasulämmittimille.

Ruokailu ja iltatoimet täyttivät loppupäivämme. Seuraavana päivänä jatkoimme kovassa myötätuulessa pitkää nousua kohti 22 kilometrin päässä olevaa STF:n Tarrekaisetupaa. Koiravaljakko ohitti jälleen meidät jatkaen Kvikkjokkiin. Hiihtomme oli tuulessa hidasta ja rasittavaa. Ruokataukoa oli vaikea pitää tuulen takia. Tauko oli lopulta pidettävä tuulessa jaksaaksemme jatkaa kohti STF:n Kurajauren hätäsuojaa, jossa pidimme tauon.

Tämän jälkeen pitkä ja haastava lasku vei meidät Tarrekaisetuvalla, jonka taustalla ovat kahdeksan komeaa tunturia. Tuvalla tupavahtina toimi ruotsalainen aviopari kahden pienen pojan kanssa.

Pitkä hiihto uuvutti yhden vaeltajamme. Usean keskustelun jälkeen 112:een Rajavartiolaitoksemme helikopteri nouti vaeltajan Suomeen. Tapahtunut osoittaa että meistä huolehditaan.

Helikopterin lähdettyä ja hyvästeltyämme tupavahtiperheen jatkoimme auringon kilossa kuuden kilometrin päässä olevalle STF:n Njunjesstuvalle.

Tupavahti toivotti meidän ystävällisesti tervetulleeksi tarjoten kuumaa mehua.

Tuvan hienoa ympäristöä oli mukava katsella. Yön nukuttuamme tupavahti toivotti meille hyvää loppumatkaa STF:n Kvikkjokkin tunturiasemalle.

Vastaan tuli lukuisia moottorikelkkoja. Joen jäällä lopuksi hiihtäen saavuimme lähelle paanukirkkoa nousten mäkeä tunturiasemalle. Edessä oli virkistävä suihku ja runsas pääsiäismenu seisovasta pöydästä. Illalla vatsat pulleina oli mukava käydä levolle, laske luojani.

Aamulla kotimatkalle ja vaelluksemme päättyi pohdintaan missä hiihtelemme 2016 talvella.

Seuraavana perjantaina kaksi viikkoa vaeltaneet saapuivat Akkajaurea pitkin Ritsemiin. Myrsky oli pitänyt heitäkin muutaman päivän saamelaisten Låddejåkkatuvalla. Heidän oli muutettava loppumatkan suunnitelmiaan hiihtäen yli 30 kilometrin matkan ehtiäkseen Ritsemiin aikataulun mukaisesti. Kaikki palasimme turvallisesti kotiin hienolta hiihtovaellukselta. Ensi vuonna otetaan uusiksi, jossain.

Hannu Liljamo
Owla

Kilpisjärven koulu jatkaa biologisella asemalla

Hannu Liljamo

Tulipalossa tuhoutunut kummikoulumme kiinteistö oli murheellinen näky.

Kummikoulumme neljäntoista ala- ja yläkoululaisen ja neljän opettajan lukuvuosi jatkunee dramaattisen koulun tuhonneen rajun tulipalon jälkeen Helsingin yliopiston Kilpisjärven biologisella asemalla. Asema on tosin tuttu koululle koska siellä on pidetty aiemminkin opetustunteja.

Palon äkillisyyttä kuvaa se että eräänkin koululla yötään viettäneen paikalliseen ravintolaan pelastetun nuoren pilkkijän ensimmäinen tehtävä sunnuntaina oli hankkia jostain itselleen päällyshousut.

Harmillisesti palossa tuhoutui myös pullea kirjekuori, joka sisälsi koulun luokkaretken rahat. Rahoja oli pitkään ja hartaasti kerätty eri tapahtumissa lukuvuoden aikana. Hartiavoimin oli myös tehty töitä jotta kirjekuoren sisältö olisi saatu turvaan luokkaretkitilille. Rahat yritettiin tallettaa pankkiin Muoniossa, Kittilässä ja kaksi kertaa Rovaniemellä. Ei vaan sattunut olemaan se aika ja pankin tahto auttaa jolloin Nordeassa olisi ollut käteiskassa auki rahojen vastaanottamiseen. Siispä kirjekuori rahoineen palautui aina takaisin koululle kaappiin muuttuen lopulta tuhkaksi.

On jossain ennenkin noustu tuhkasta ja nyt myös Kilpisjärven koululla päättäen, että luokkaretki toteutetaan tuhoutuneista rahoista huolimatta. Koulun opettajan aloittama sometus Facebookissa kymmenine tuhansine tykkäyksineen johti pikaisesti siihen että Nordea päätti lahjoittaa 4000 euroa koulun luokkaretkikassaan.

Koulun, joka toimi myös Karesuvannon terveysaseman sivutoimipisteenä, pienenä kappelina, tilana harrastus-, yhdistys-, näyttely- ja kokoustoimintaan myös maajoukkuetason urheilijoille. Menetys Kilpisjärven kylälle on valtava ja Enontekiön kunnalle kaikkiaan arviolta pari miljoonaa euroa.

Lähestyvä syksy näyttänee, missä koulu tullee ensi lukuvuoden viettämään. Kylä tarvinnee edelleen monitoimitaloa. Enontekiön vs. kunnanjohtaja on todennut: ”Kyllä tässä hyvin nopealla aikataululla yritetään edetä, jotta löydetään ratkaisu tuhoutuneen monitoimitalon tilalle”.

Näin me toivomme Owlassakin.

Hannu Liljamo
Owla

Tunturilatulaiset jälleen Marianpäivillä

Ritvis eli **Ritva Loimio** oli tänä vuonna toista kertaa kerännyt joukon tunturilatulaisia seuraamaan saamelaisten suurta keväistä juhlaa Marian päiviä.

Marian päivät on vanha saamelaistapahtuma, jolloin saamelaiset kerääntyvät yhteen värikkäine pukuineen tapaamaan toisiaan, juhlimaan, käymään kirkossa ja tapahtumaan kuuluu myös markkinat. Perinne juontaa juurensa jo 1500-luvulta, kun ensimmäinen kirkko pystytettiin Rounalaan Kilpisjärventien varrelle Ruotsin puolelle.

Nykyinen kirkko sijaitsee Hetassa ja se on rakennettu sodassa palaneen kirkon tilalle 1952.

Alkuaikoina saamelaiset tulivat kirkolle kastamaan lapsensa, käymään ripillä ja vihillä sekä hautaamaan vainajansa. Saamelaisten kokoontuessa kirkolle sinne tulivat myös kauppiaat.

Ihmiset tulivat pitkien matkojen takaa poroillaan ja viipyivät useita päiviä. Jo vuodesta 1971 on Marian päivien järjestelyistä huolehtinut paikallinen saamelaisyhdistys.

Meitä tunturilatulaisia oli Hettaan onnistunut tulemaan aika monesta kerhosta. Ovtsilaisia oli kolme,Tietsasta ja Kuoktesta kaksi,Kumpesta ja Logista yksi ja tapasimmepa Hetassa vielä kaksi kolbmalaistakin.

Osa meistä tuli hyvissä ajoin ja vietimme mukavia päiviä Susikyrössä hiihdellen, saunoen, oleillen ja huipentumana kävimme yhden päivän retkellä Kautokeinossa Ritviksen autolla. Se oli hieno retki. Tutustuimme kaikessa rauhassa Juhlsin hopeagalleriaan, jonka estetiikka, kiireettömyys ja historia tekivät suuren vaikutuksen.

Ajatella, että kaksi nuorta, tanskalainen ja saksalainen loivat gallerian aivan tyhjästä. Heidän työnsä on ollut paitsi taloudellisesti Kautokeinolle arvokasta myös kulttuurihistoriaa. Laaja kiinnostus alkuperäiskansoihin oli vienyt heitä myös ulkomaille mm. Afganistaniin, jonne he olivat myös antaneet avustuksia ja galleriassa oli afganistanilainen osasto.

Osa paikalllisista osallistujista pukeutui juhlia varten värikkäisiin saamelaisasuihin. Perheen nuorisokin osallistui Njourju Niila-teatteriesitykseen.

Ritva Loimio

Pirjo Kukkonen, Riitta Hoverfält ja Kirsti Heikkilä osallistuivat Marianpäivän tapahtumiin ahkerasti koko viikonlopun ajan.

Muutenkin galleria oli esteettisesti erittäin kaunis monine erilaisine osastoineen, jossa esineet ovat kauniisti esillä valoisissa huoneissa. Oppaat kertoivat mielellään talon historiaa ja nykyaikaa.

Hopeapaja on syntynyt jo 1950-luvulla ja sen perustajat Frank ja Regina ovat jo iäkkäitä, mutta heidän tyttärensä on nyt ottanut vetovastuun.

Kävimme myös maailman ainoassa saamelaisyliopistossa kahvilla, museossa ja kirkon portailla ja hautausmaalla ja joissakin liikkeissä.

Susikyrössä päätimme majoittua Pekan-Oskariin, kun meitä oli siinä vaiheessa pieni porukka. Valitettavasti meiltä jäi mukavuudenhalun vuoksi suureksi osaksi hienot revontulet näkemättä, kun ei yöllä tarvinnut käydä ulkona ”asioilla”.

Laiskuudesta ja mukavuuden halusta rangaistiin.

Keskiviikkona siirryimme Hetan keskustaan Hetan majataloon, jonka historia on myös mielenkiintoinen.

Se on ollut Vuontisjärven suvun hoitama majoituspaikka ja säilyttänyt hienosti omaleimaisuutensa. Majatalo täytti viime vuonna 90 vuotta. Alkuvuosina se toimi majatalona, kun ihmiset tulivat kirkonkylään pitkien matkojen takaa, mutta nyt siellä on jo hotelli. Tällä hetkellä majataloa hoitaa äiti ja tytär, mutta uutena myös tyttären mies.

Me saimme käyttöömme vanhan päärakennuksen yläkerran ja olo oli tosi kodikas. Ruoka oli aivan mahtavaa kotiruokaa. Majatalo on ihan keskustassa, mutta laduille pääsee ihan pihapiiristä. Ihastuin paikkaan.

Marian päivien ohjelmassa oli sekä hienoja tapahtumia että pieniä pettymyksiä. Ohjelmassa mainittuun nuorten ja lasten joikupajaan ei päästetty ulkopuolisia kuuntelemaan.

Hieman enemmän olimme odottaneet näkevämme saamenpukuja kylän raitilla. Retrotanssit perjantai- iltana hotellilla oli kohtalaisen vaisu tapahtuma ja siksi jätimme seuraavan illan tanssit väliin ja siellä olikin sitten ollut kovasti vilskettä! No, ensi kerralla tiedämme.

Ounasjärven jäällä seurasimme porokilpailuja ja suopunginheittokilpailuja, jotka selvästi antoivat enemmän jännitystä paikallisille. Kirkossa nautimme hienosta konsertista.

Hienoa, kun meillä Suomessa kyvykkäätkin taiteilijat esiintyvät kaukana metropoleista. Lauantaina koululla oli saamelaisen Beaaivvas –teatteriryhmän esittämässä ”Njuorju Niila”- näytelmän. Esitys oli hieno ja hellyttävä, taidolla tehty. Nautimme kovin, vaikkemme kieltä ymmärtäneetkään, mutta ohjelmalehti auttoi pysymään juonessa mukana.

Sunnuntain pääjuhla kirkossa oli vaikuttava, vaikka kirkko ei ollutkaan niin täynnä kansaa kuin olimme odottaneet, mutta saamen pukuja kuitenkin oli melko runsaasti. Nautimme jumalanpalveluksesta ja ihailimme samalla toistamiseen kirkkoa, joka on todella kaunis ja jonka alttaritaulu on todella vaikuttava.

Kaikkiaan oli tosi mukavaa, että tuli lähteneeksi mukaan ja että saatiin joukko kokoon. Ensi vuonna uudelleen. Ehkä Kautokeinossa tai Jokkmokissa? Kiitos järjestelyistä!

Riitta Hoverfält

KANNESTA KANTEEN

Pohjois-Skandinavian vaellusreitit

Moni on netistä etsityn tiedon tai pohjoismaisten vaelluskirjojen avulla vaeltanut Skandinavian tunturialueilla. Nyt suureksi avuksi on tullut Harri Ahosen kirjoittama ”Pohjois-Skandinavian vaellusreitit” – kirja, jossa on koottu perustietoa lähinnä Ruotsissa ja Norjassa vaeltamisesta. Suomesta kirjassa on vain Kilpisjärven ja Haltin välinen alue. Tupatietojen, matkustamisen ja vaellusaikojen kuvauksen lisäksi siinä on esitelty yli kahdensadan vaellusreitin kuvaukset.

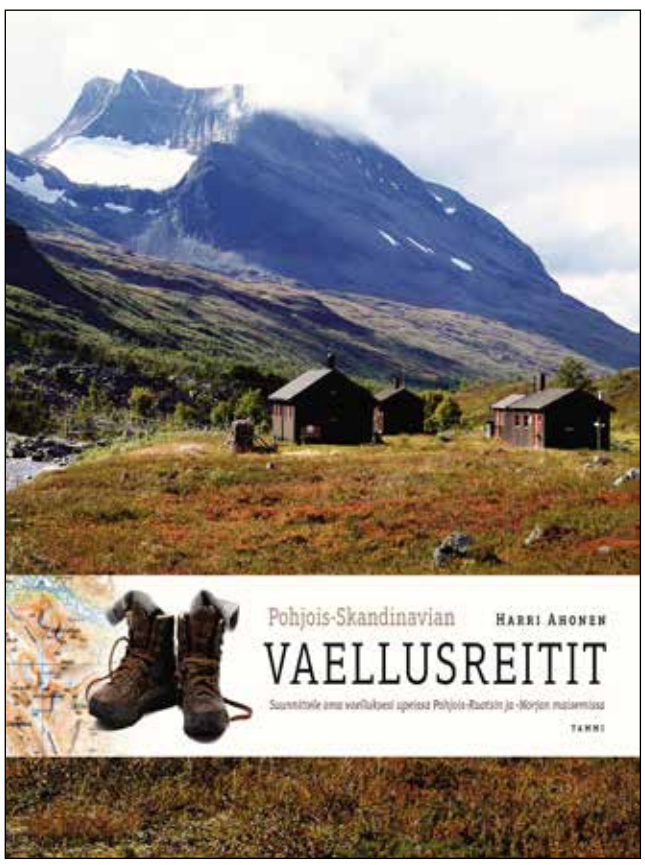
Vaellus on pitkä tapahtuma. Usein jo edellisenä vuotena porukalla mietitään kohdetta, ajankohtaa (jotta saadaan lomat sopiville ajoille) ja mitä tietoa halutaan tulevista reiteistä. Kirja antaa hyvät evät vaellukseen valmistautumisesta, miten voidaan matkustaa vaelluskohteisiin ja miten tuvat varataan. Esimerkiksi Pohjois-Norjassa on yli sata tupaa, joita norjalainen matkailujärjestö huoltaa. Ne ovat avoinna ympäri vuoden ja maksullisia. Pohjois-Ruotsissa on 50 eritasoista yöpymispaikkaa retkeilymajoista tunturitupiin ja ne ovat maksullisia. Suomessahan on avoimia ja ilmaisia, mutta myös maksullisia varaustupia.

Erikoisen vapaaksi vaeltamisen tekee se, että ilman tullattavia tavaroita saa vapaasti ylittää rajan Norjan, Ruotsin ja Suomen välillä. Tämä helpottaa reittien suunnittelua. Toisaalta tunturialueilla pitää enemmän kiinnittää huomiota turvallisuuteen, sillä siellä saa vaeltaa monta päivää ilman kännykkäyhteyksiä ns. ”vanhaan malliin” mukana oma osaaminen, kartta ja kompassi. Monella menee ”sormi suuhun”, kun sumu lepää monta päivää melkein maanrajassa ja kompassi näyttää väärin. Nämä riskit onkin aina tiedostettava. Kirjassa on selvitetty turvallisuuden lisäksi myös vesistöjen ylitystä, telttailua, juomaveden käyttöä ja vaaratilanteita.

Parhainta kirjassa ovat pohjoismaisten reittien ja myös suurreittien kuten mm. Kungsledenin, Kalottireitin ja Padjelanta –reittien esittelyt. Niissä riittää vaeltamista moneksi vuodeksi – onhan pelkästään Kungsledenkin 420 km pitkä. Pääosa kirjasta on jaettu eri vaellusalueisiin, joissa on kuvattu yhteensä yli 200 reittiä. Mukavana lisänä ovat kunkin reitin kohdalla kirjattu erilaiset symbolit, jotka kertovat mm. reitin kestosta päivinä, upeista maisemista, eri reittimerkinnöistä ja vaatiiko reitti teltan kantamisen.

Kirjan lopussa on sivun verran kirjallisuuslähteitä. Ahonen on tehnyt hyvää työtä; kirjan teksti, tietojen koonti ja vieläpä pääosin hänen kuvansa. Tämä kertoo, että tekijä on kulkenut kamera kädessä vuosia ristiin rastiin Pohjois-Skandinavian vaellusreittejä. Kirja on erinomainen tunturiretkeilijän peruskirja. Onnittelut Tammelle hienon kotimaisen retkeilykirjan kustantamisesta. Tässä yhteydessä pitää kiittää myös taittajaa Jukka Iivarista ja graafisesta asusta vastannutta Jukka Aaltoa 352 sivun upeasta kokonaisuudesta.

Antti Karlin

Harri Ahosen kirja on Tammen kustantama.

Kumpelaisten hiihtosavotat Saariselällä

Bussilastillinen kumpelaisia, 36 henkeä, oli jälleen perinteisellä talven hiihtoviikolla Saariselän ja UKK-kansallispuiston maisemissa.

Päiväretkien hiihtelijöitten tukikohtana oli Savottakämppä Saariselän keskustan lähellä. Kämpältä lähtevät ja muut latuverkoston ladut saivat hiihtäjien kiitokset hyvästä kunnosta.

Viimeisen retkipäivän tuulen tuiverrusta Terväkivenpään rinteellä. Onneksi se puhalsi enemmän takaa kuin edestä.

Kymmenen hengen vaellusporukka **Koivun Joukon** johdolla kiersi viimetalvisen vaellusreitin päinvastaisessa järjestyksessä. Teltoissa (puolet kulkijoista) ja varaustuvissa majoittuneet ahkioitten vetäjät kokivat viikon aikana erämaan sääskaalan laidasta laitaan: Auringonpaistetta, tuulta ja pakkasta, kutakin ihan reilusti – ei kuitenkaan kaikkia rajuimmillaan saman päivän aikana.

Kiilopää-Lankojärvi-Luirojärvi-Tuiskukuru-Suomun ruoktu-Kiilopää -reitillemme tuli hiihtokilometrejä kaikkiaan satakunta. Kaikki jaksoivat hyvin toimia ahkioittensa vetojuhtina koko reissun ajan.

Savottakämpän saunan jälkeen **Ilvosen Tapani** taisi kuitenkin tuumata, että olipa elämäni rankin reissu. Auringonpaistetta saatiin ekana hiihtopäivänä, tuulta muun muassa Luirojärvellä ollessa niin, että Sokostin huipun valloittaminen tällä kertaa jätettiin väliin.

Pakkasta koettiin useampana yönä reilusti yli 20 miinusasteen, paleltumilta kuitenkin vältyttiin.

Jonkin asteista ihmetystä ja ihailuammekin sai osakseen Suomunruoktun museokamppään majoittunut romanialainen neitonen, joka ilman karttaa pelkän kompassin avulla oli vaeltamassa Suomen talvisessa kansallispuistossa.

Hänen Kanarian saarilla sijaitsevan kotipaikkansa ja tapaamispaikkamme ilmastojen ja muiden olosuhteiden välillä kun on aikamoinen ero.

Toivottavasti hän selvisi hyvin lopun hiihtomatkan Kiilopäälle.

Savottakämpän viihtyisissä tiloissa niin päivä- kuin vaellushiihtäjien oli mukavaa viettää kaikkien yhteinen hiihtoviikon päätösilta **Näätäsen Meerin** ja muiden kumpe-emäntien loihtimia pannukakkuja popsien. Reissussa kipeytyneitä lihaksia hierottiin toinen toiseltamme Ystävän pullan leipomis-reseptillä.

Saunan jälkeen Savottakämpällä maistui pannareitten lisäksi myös "Ystävän pulla" -hieronta.

Hilloa letulle ja sitten suuhun. Mollerin Reinolle ja myös muillekin ne maistuivat Rajan kämpässä Luirojärvellä.

Näin tulimme kaikki lääkityiksi taas joksikin aikaa Lapinkuumeeksi sanottua sairautta vastaan.

Muistelijana
OnskiV

Lapin historiaa kivikaudesta nykyaikaan

Suomen ja Skandinavian historian dosentti **Maria Lähteenmäen** kirja "*Terra Ultima. Matka Lapin historiaan (2006)*" tarjoaa erinomaisen peruskatsauksen Lapin esihistoriasta aina nykyaikaan saakka.

Kirjan selkeä jäsentely sekä harkitusti valitut kuvat ja muutamat kartat tekevät kirjasta helppolukuisen, vaikka sisältö on täyttä asiaa. Kirjaa voi suositella kaikille, jotka haluavat saada hyvän yleiskuvan Lapin menneisyydestä ja siitä, miten keskenään kilpailevien valtakuntien ja kirkon toimet ovat vaikuttaneet kehitykseen.

Kirjassa kerrotaan myös, miten Lappia on kuvailtu eri aikoina, keskiajalla jopa kuulopuheiden perusteella. Mukava lisä kirjassa on myös erilaisten yhteiskunnallisten olojen kuvaus, kuten kansanopetuksen kehitys keskiajalta alkaen. Kirjan esittelyssä mainitaan, että se sopii kotiseutulukemistoksi ja oppikirjaksi, eikä maininta olekaan ihan tuulesta temmattu, koska kappaleet ovat sopivan lyhyesti ilman turhia rönsyilyjä esitetty. Teoksen lopussa on mainio lähdeluettelo, josta löytyy lisää lukuvihjeitä sellaisin asioihin, joihin lukija kaipaa vielä lisäselvitystä.

Saamelaiskulttuuriin lapsesta alkaen perehtynyt **Teuvo Lehtola** omaa monipuolisen taustan niin elämässään kuin yhteiskunnan ja elinkeinoelämän puolelta. Hänellä on vankka tietopohja saamelaisten ja Lapin historiaan sekä pitkäaikainen kokemus Saamelaisen koulutuskeskuksen opettajana, joka näkyy kirjan sisällön systemaattisessa ja täsmällisessä jaottelussa.

Sekä Lehtolan että Lähteenmäen kirjassa on paljon samoja asioita, mutta Lehtolan esittämä täsmällinen sisällysluettelo mahdollistaa haluttujen asioiden helpon löytämisen. Lainasin kirjastosta molemmat kirjat samaan aikaan. Jos Lapin historiaan haluaa perehtyä lyhyehkössä ajassa, suosittelenkin näiden kirjojen lainaamista ja lukemista peräkkäin. Olisi myös hyödyllistä lukea molempia monen asian kohdalla rinnakkain.

"*Peurakuopista kirkkokenttiin*" on puolestaan katsaus Lapin historiaan nykyajan arkeologisten tutkimusten valossa. Niinpä siinä esitellään tarkemmin erilaisia irtaimia ja kiinteitä muinaisjäänteitä nuolenkärjistä ja kaapimista pyyntikuoppiin ja asumuspohjiin. Myös aikakausien tarkka jaottelu selviää kirjasta. Tämä kirja sopii myös hyvin, kun haluaa perehtyä saamelaisten ja Lapin historiaan ja on esitettyjen päätelmien kanssa hyvin sopusoinnussa kahden edellä mainitun kirjan kanssa. Saamelaisten itäisempi alkuperä saa myös selitystä esinelöytöjen perusteella. Viimeisenä kappaleena on hyvä kuvaus lappalaisten turveasumuksista. Kirja rakentuu useiden henkilöiden kirjoittamista osista ja kuuluu mielestäni myös tutustumisen arvoisiin perusteoksiin.

Esitellyt kirjat:

Lähteenmäki Maria 2006: TERRA ULTIMA. Matka Lapin historiaan.

Lehtola Toivo 1996: LAPINMAAN VUOSITUHANNET.

PEURAKUOPISTA KIRKKOKENTTIIN. Saamelaisalueen 10 000 vuotta arkeologin näkökulmasta. Publications of Giellagas Institute NR 9 2007.

Jouko Koivu

Tuomo Väliaho

Kaffeeaika.

Tiina Loisa

Telttasaunan pystytys.

Kirsi Hiltunen

Rummiklubi koolla.

Eila Nokelainen

Rasvatyynestä kelistä nautiskelee Tiina Loisa.

Antti Pulliainen

Hietasaaren biitsillä.

Tiina Loisa

Ja lettu maistui.

Tuomo Väliaho

Ukonselän aallokossa.

Kavtsilaiset kävivät viime kesänä nauttimassa Inarijärvellä kirkkovenesoudusta, puhtaista, kirkkaista vesistä ja taitavan kalastusryhmän kalaonnesta.

Kymmenen päivän reissulla olivat myös omana ryhmänään kajakkimelojat **Heikki Hepo-ojan** johdolla. Kaksi kaksikkoa ja neljä yksikköä menivät omia reittejään, mutta useimmiten leiriydyimme samoilla leiripaikoilla.

Kirkkoveneessä neljä paikkaa oli varattu rinkoille, joten soutajia oli vain kymmenen kappaletta. Perämies **Kalevi Peltoniemi** ohjasi meidät turvallisesti läpi niin Kasariselän tyrskyjen kuin karikkoisten kapeikkojen. Retken johtajana toimi jo vanhalla rutiinilla **Tuomo Väliaho** uuden uutukaisella Busterillaan, joka toimi johto- ja kalastusveneenä, jonka miehistönä oli kalastusvastaava **Tapani Peltoniemi**.

Kirkkoveneemme normaalivarustuksena on täydellinen retkikeittiö, johon sisältyy kaksi erikokoista risukeitintä. Isommalla valmistimme pääruoat 15 litran kattilassa tai Muurikka-pannulla. Päiväretkillä otimme mukaamme pienen risukeittimen ja siihen sopivan kahvipannun, jolla on kätevä kiehauttaa porokahvit. Muikut savustimme tietenkin savustuslaatikossa.

Uusina varusteina oli tällä kertaa mukana myös telttasauna ja Tuomon suunnittelema fileerauspöytä. Ruokavarasto oli mittava, peruna- ja juuressäkkejä sekä kahvisäkki. Koska kalaa tuli joka päivä, mukana kannettuja retkiruokia jäi taas kotiin vietäväksi.

Ensimmäisen päivän pääruokana oli hirvikeitto, josta ruokahuolto alkoi, keittiöpäällikkö **Irma Tolosen** johdolla. Illalla kalastusvene toi jo ensimmäisen kalasaaliin.

Kymmenen päivän aikana kalastajat eivät rantautuneet ilman saalista. Heti toisena päivänä verkoista löytyi 6,4 kiloa jalokalaa sisältäen taimenen, siikoja ja muikkuja.

Fileerauspöydälle tuli heti käyttöä. Tuomo ja Tapani suomustivat ja fileerasivat näytöstyyliin niin, että opinhaluiset pääsivät myös kehittämään taitojaan. **Irma Bruce** suomusti muikut tottuneesti, jonka jälkeen savustusmestari Kalevi loihti savustuslaatikkoon oikeat aromit. Melkein päivittäin saimme nauttia suussa sulavia savumuikkuja ja Tapanin graavisiikaa.

Irman keittiöryhmän ruokalistalla vaihtelivat kalakeitto, paistettu kala paistetuilla perunoilla tai muikkuja muusin kera, graavikalasta puhumattakaan. Iltojen kohokohta oli aina lettujen paisto. Jokainen paistoi lettunsa taitojensa ja makunsa mukaisiksi. Höysteenä oli tietysti lakkoja ja mustikoita hunajalla makeutettuna. Eikä tässä kaikki, päivä alkoi ja päättyi aina **Vilenin Jukan** porokahvitarjoiluun.

Uusi lisävarusteemme telttasauna tuotti niin iloa kuin vaivaakin. Hoikan Petäjäsaaren retkeilytukikohdassa saunavastaava Antti joutui totuuden eteen, koska hän ei ollut telttasaunaa nähnytkään, saati sitten pystyttänyt!?

Onneksi aina aloitteellinen Kalevi värväsi Tuomon ja Tapanin avuksi. **Janne Nikkinenkin** liittyi aivotrustiin ratkaisemaan tankojen, salkojen ja putkien suhdetta saunan telttakankaaseen? Näyttävän ja kuuluvan salko- ja tankomiekkailun jälkeen seurasi pattitilanne ja telttakangas roikkui edelleen velttona kiukaan torven ympärillä!? Tuomon ei auttanut muu kuin aloittaa puhelinneuvottelu saunan vuokraajan kanssa.

No, saimme saunan vihdoinkin pystyyn, joten hikinen ja tuskastunut joukko hajaantui vähin äänin ratkaisemaan vähäisempiä haasteita?

Eila Nokelainen oli tälle reissulle varannut yllätyksen nimittäin Rummik(c)ub- pelin. Puolet porukasta hurahti peliin niin, että pelirinki oli koossa aina, kun luppoaikaa liikeni. Pelialustaksi sopi niin kesäkeittiön pöytä kuin mustikkavarvikko.

Leirirutiinit vaativat myös aikansa. Telttasaunan pystytykseen ja purkuun ilmoittautui aina sopivasti apulaisia. Etenkin ensimmäisestä ”pystytyksestä” saisi hyvän näytelmän johonkin tilaisuuteen! Janne Nikkinen ja **Jaakko Pankakoski** hoitivat telttasaunan pikkuiseen kiukaaseen sopivia miniklapeja ja letun paistoon järeämpää poltettavaa.

Saunominen oli aika karua hommaa. Minikiuas puhkui makoisat höyryt, kunhan muisti koko ajan lisätä pökköä pesään. Jaloille ei juuri lämpöä herunut, mutta saunassa tunsi juuri ja juuri käyneensä?

Kajakkiryhmällä oli lisäksi omaa ohjelmaa, joista mainittavin oli mielestäni vierailu saksalaisen vankileirin jäänteillä. Heikki Hepo-oja suunnisti melojat Andreasvuonolle, jonka rantamilla venäläiset sotavangit olivat kaataneet puita Petsamon saksalaisille joukoille.

Vankileiristä oli edelleen todisteita: piikkilanka-aitaa, ruostuneita kamiinoita ja hirsirakennelmia. Männikön keskellä olevat nokkosaukiot herättivät myös kysymyksiä?

Loppumatkan huipennus oli Ukonselän ylitys, poikittain kylläkin, mikä pahinta toisaalta, sillä aallot olivat ottaneet korkeutta koko selän pituudelta.

Soutajat saivat tosissaan taistella päälle vyöryviä aaltoja vastaan. Välillä airot kauhoivat tyhjää, välillä taas pyrkivät aallonharjat kirkkoveneen laidan yli, vaikka perämies Kalevi yritti ohjata päin aaltoja!

Tuomo asettui Busterillaan murtamaan aaltoja, mutta vene vain kellui kuin korkki ja esitteli pohjaansa kallistellen uhkaavasti!

Kirkkoveneen ohjausta vaikeutti se, kun peräsin oli välillä ilmassa, jolloin Kalevi karjaisi vasemmat airot ylös ja soutajat vetivät vain toisen puolen airoilla! Näin onnistuimme vihdoin kääntämään myötä aaltoon, eikä aikaakaan, kun rantauduimme Pielpavuonon retkitukikohdan laiturille.

Viimeisenä retki-iltana useimmat vaelsivat Pielpajärven kirkolle tai yrittivät vielä kerätä muutaman lakan läheisten pikku lampien rantasoilta. Viimeiseksi illaksi oli koottu viimeiset kuusi pussia lettujauhoja. Jättitaikinasta jäi vielä kymmenkunta paistinpannun kokoista lettua syömättä!

Ei huolta, hämärän laskeutuessa viimeiset lakanmetsästäjät palasivat Pielpavuonon kammille. Ryhmään kuului: Eila Nokelainen, **Marja Alamännistö, Anja Rönnberg**, Irma Tolonen ja Antti Pulliainen. Naiset ottivat yhden letun per nenä ja Antti joutui ”uhrautumaan” ja syömään loput.

Yleisesti ottaen lakkasaalis oli huono. Normaalivuosien lakka-apajat ammottivat tyhjyyttään ja vain ylikypsiä oli toisaalla jonkin verran tarjolla. Mustikkaa taas oli niin paljon, että telttapaikka oli toisin paikoin ensin noukittava esille.

Reissun puoliväliin asti nautimme noin 25 asteen helteistä. Lämpötila putosi kuitenkin yhden yön aikana jopa alle kymmeneen asteeseen, mutta asettui sen jälkeen siinä 15 asteen tietämille. Sadetta oli vain Inarista lähtiessä ja yhtenä yönä. Sääskiverkkoakin käytin vain näytteeksi yhtenä iltana, kun hengettömän näköiset polttiaiset kävivät kimppuun.

Viimeinen retkiaamu oli yhtä auvoista auringon paistetta, ettei huomannut oikein soutavansakaan. Satamassa, normaalien varusteiden huoltotalkoiden jälkeen seurasivat iloiset, hellät jäähyväiset ja retkeläiset hajaantuivat Lapin aurinkoiseen päivään.

Seuraavien lettukestien toivossa **Antti Pulliainen**.

Riitta Rajalin

Siian fileerausta.

Tuomo Väliaho

Taimenesta maittavaa ruokaa.

Tuomo Väliaho

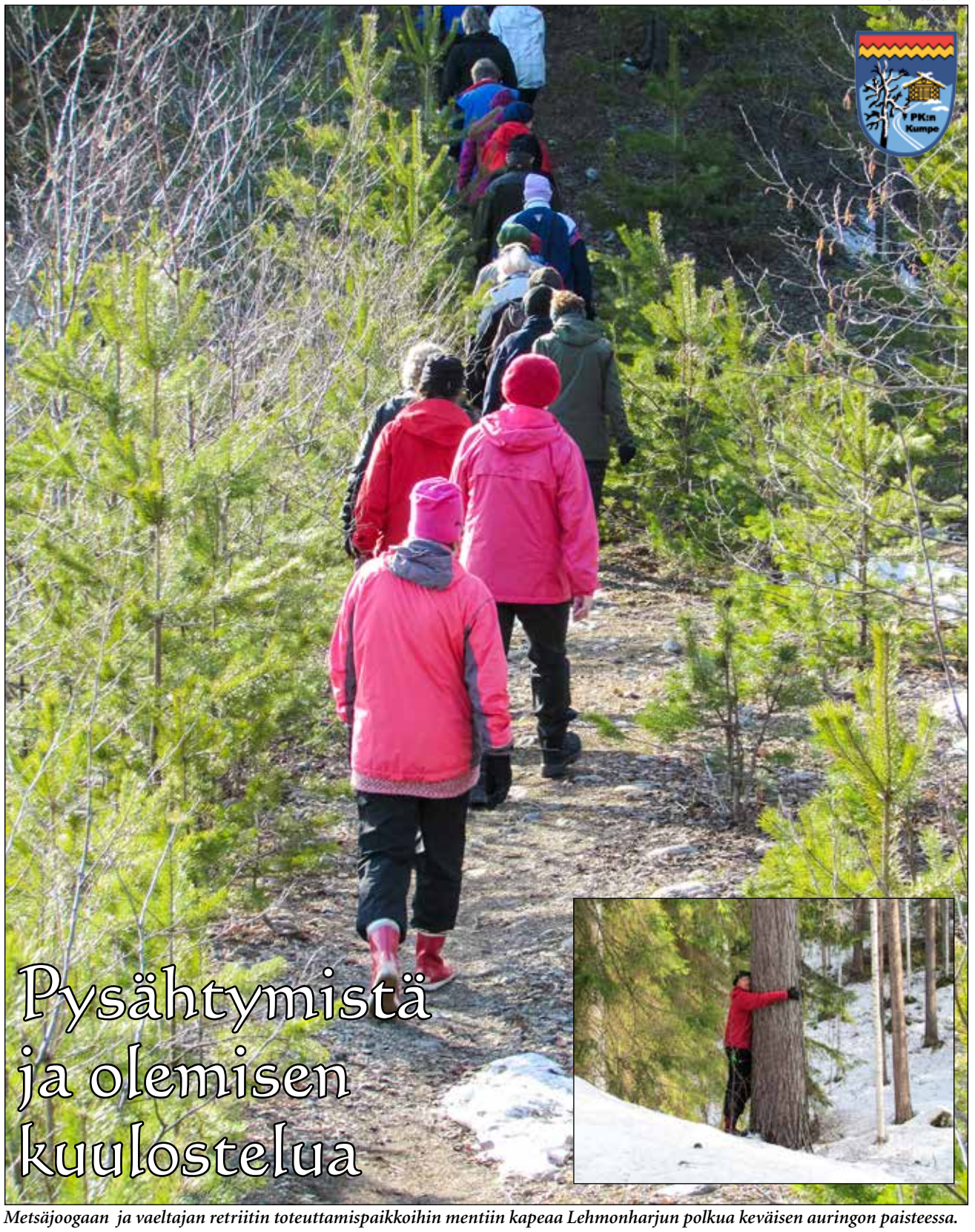
Siikaakin kertyi hyvin.

Tuomo Väliaho

Savumuikkuja valmiina nautittavaksi.

Onni Voutilainen

Pysähtymistä ja olemisen kuulostelua

Metsäjoogaan ja vaeltajan retriitin toteuttamispaikkoihin mentiin kapeaa Lehmonharjun polkua keväisen auringon paisteessa. Vaeltajan retriitti päättyi Suomen korkeimman männyn, Lehmon jätin juurelle. Tommi Avikainen jättiä halaamassa.

Tunturiladun kevätpäiviä ja kevätkokousta vietettiin tänä vuonna Pohjois-Karjalassa Kumpen järjestelyvastuulla.

Päivien teemana oli ” Pieni löytöretki hiljaisuuteen ”.

Paikaksi oli valittu Kontiolahden Lehmossa sijaitseva hotelli Julie kauniiden soraharjujen läheisyydestä. Tunturilatulaisia kokoontuikin taas mukava joukko, kaikkiaan 91 jäsentä vaihtamaan kuulumisia, ideoimaan tulevaa ja nauttimaan yhdessäolosta.

Avajaisia vietettiin kauniissa auringon paisteessa ja Tunturiladun lippu nousi salkoon asiaan kuuluvalla arvokkuudella. Avajaispuheessaan **Jouko Koivu** kertoi hieman Kontiolahden historiasta ja nykypäivän tilanteesta.

Tunturiladun johtokunnan kyselytunnilla keskustelua ja kysymyksiä herätti tulevan juhlavuoden 2016 valmistelut ja suunnitelmat. Suunnitelmissahan on mm. umpihanki hiihto, autiotupabongaus, Susi-Kyrön seita ja paljon muuta mielenkiintoista.

Keskustelua herätti myös Tunturiladun jäsenistön suhteellisen korkea keski-ikä joka on tällä hetkellä 57 v. Pohdintaa riittääkin jatkossa kaikille kuinka saisimme nuoria mukaan toimintaamme.

Tommi Avikaisen hanurin soittelu aloitti kokouksemme rennommissa merkeissä.

Kokouksen aluksi muistettiin **Tiina Loisaa** Susi-puukolla hänen suuresta työpanoksestaan Tunturiladun hyväksi. Johtokunnasta poisjääneitä muistettiin torkkupeitoilla. Torkkupeitot saivat **Iitu Gerlin**, **Pirjo Kukkonen** ja **Paavo Kramsu**. Raimo Pahkala ojensi Kumpelle 30-vuotislahjaksi lahjakortin viikoksi Susikyrön kämpälle. Kokouksen veti Jouko Koivu.

Lauantaina iltapäivällä tutkija **Noora Vikman** Itä-Suomen Yliopiston Hikuma-hankkeesta (Hiljaisuus ja kuuntelu matkailuosaamisen resursseina Pohjois-Karjalassa) johdatteli meitä hiljaisuuden maailmaan teemalla kuulokulmia retkeilijän taipaleelle. Myös yleisö kertoi omia hiljaisuuden kokemuksiaan ja opeteltiin kuuntelemaan hiljaisuutta.

Upeana jatkumona luennolle oli Kukkosen Pirjon vetämä metsäjooga lähimetsässä. Metsään siirryttiin täysin hiljaisuuden vallitessa ja jooga toteutui samalla periaatteella hienossa metsäjoogasalissa.

Iltaisin vietettiin ”retkiparlamenttia”, joissa jaettiin omia retkikokemuksia, esiteltiin omia varusteita ja kyseltiin muiden vinkkejä retkiltä ja vaelluksilta. Illanviettoihin kuului myös Tommin hanurinsoittoa ja **Onni Voutilaisen** huilunsoittoa. Saunomaankin jokunen ehti vaikka ohjelmaa olikin ihan reippaan puoleisesti.

Paikalle oli perustettu myös retkivarusteiden kirpputori jossa kauppa kävikin kiitettävästi

Sunnuntaina päivien teema jatkui vaeltajan retriitillä, jonka aluksi vaellettiin hiljaisuuden vallitessa sairaalapastori **Ilkka Raittilan** johdolla Lehmonharjun korkeitten mäntyjen katveeseen. Siellä Ilkka kertoi kirkon hiljaisuuden retriiteistä joissa ollaan hiljaisuudessa yksin ja koko osallistujajoukko yhdessä esim. viikonlopun ajan. Hän antoi mukanaolijoille mietiskelytehtäviä, jotka johdattivat jokaisen tutuista Lapin maisemista miettimään oman sielunsa mielenmaisemaa ja olotilaansa.

Retriitti päättyi yhteiseen hiljentymishetkeen Lehmon jätin, Suomen korkeimman männyn (43 metriä) juurella. Aamupäivällä Tunturiladun lippu vedettiin taas alas odottamaan seuraavaa yhteistä tapaamistamme.

Kumpelaisten jokaiselle mukanaolijalle antaman teemakortin kuvateksti, **Hilkka Olkinuoran** määritelmä hiljaisuudesta, antoi jokaisen omalle löytöretkelle hyvän ohjeen: ”Hiljaisuus ei ole vain äänen puuttumista. Se on vauhdin pysähtymistä, sisäistä katselua ja olemisen kuulostelua, ytimessä olemista, ajattelua, mietiskelyä.”

Johanna Nevalainen
Onni Voutilainen

AIHKI

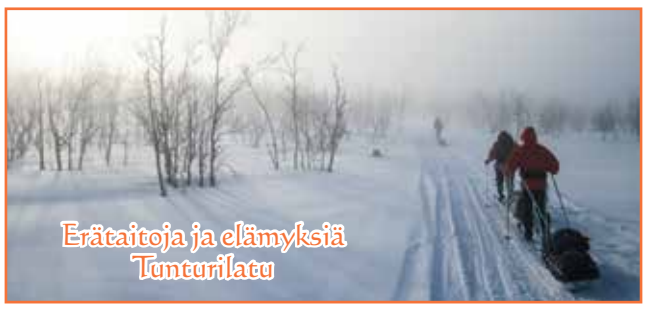
Aihkin rauhoittavasta tunnelmasta tunturilatulaiset ovat saaneet nauttia yli kahdentoista vuoden ajan. Varaa oma laatuviikkosi Aihkissa.

Vuonna 2015 varattuja viikkoja ovat: 23 – 25, 30, 31, 35 – 38 ja 53

Tarkista vapaat viikot Tunturiladun nettisivuilta.

Vuorokausimaksu vuonna 2015 on 30,00 €/koko mökki.

Varaukset Raimo Pahkala 040 839 6638
raimo.pahkala@nic.fi

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2015

Susi-Kiisa 8/8
6.6. – 20.6. Kämppätoimikunta
1.8.–8.8. Yksityishenkilöitä
29.8. – 5.9. Njeallje kerhoviikko
5.9. – 12.9. Tsietsa kerhoviikko
12.9. – 19.9. Owla kerhoviikko

Susi-Talas 10/10
6.6. – 20.6. Kämppätoimikunta
20.6. – 27.6. Geatki kerhoviikko
28.6. – 29.6. Retkitoimikunta
3.7. – 4.7. Retkitoimikunta
5.9. – 12.9. Logi kerhoviikko
12.9. – 19.9. Ovtsi kerhoviikko

Susikyrö Susi-Oskari 5/5
30.5. – 6.6. Kämppätoimikunta
18.7. – 25.7. Geatki kerhoviikko
25.7. – 2.8. VaVa-leiri
5.9. – 12.9. Kumpe kerhoviikko
12.9. – 19.9. yksityishenkilöitä

Susikyrö vanha kämppä 14/14
30.5. – 6.6. Kämppätoimikunta
18.7.– 25.7. Geatki kerhoviikko
25.7. – 2.8. VaVa-leiri
5.9. – 12.9. Kumpe kerhoviikko
12.9. – 19.9. yksityishenkilöitä

Varaukset voi tehdä joko itse suoraan varausjärjestelmän kautta tai ottamalla yhteyttä varausten hoitajaan.
Varaustenhoitaja 2015: Panu Loisa,
panu.loisa@gmail.com, 0400 708 243
Varahenkilö: Kari Halinen,
kari.halinen@iki.fi, 0400 483 885

Varausohjeet, maksutiedot yms. löytyy nettisivuilta.
www.tunturilatu.fi -> jäsenille -> Lapin kämpät

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Susi-Talaksen talkoisiin tarvitaan vielä lisää käsipareja

Tunturilatulehdessä 1/ 2015 on selvitetty kesän 2015 viikoilla 23, 24 ja 25 Tunturiladun talkoissa Lapin maassa tehtävät työt ja työhön liittyvät asiat (ilmoittautuminen talkoisiin, ruokailut, matkustaminen, yöpyminen).

11 henkilöä on ilmoittautunut talkoisiin Susikyröön viikolle 23, samoin Kiisalle viikolle 24 on tulossa riittävästi talkootyöväkeä.

Susi-Talakselle tarvittaisiin vielä 3–4 henkilöä lisää (ilmoittautunut on 8 henkilöä), jotta saataisiin kaikki tälle kesälle suunniteltu työ tehdyksi.

On tärkeää, että talkoisiin tulijat ilmoittavat tulostaan etukäteen, näin toimien voidaan talkootyöt ja yhteisruokailut järjestellä paremmin.

Talkootyöviikkojen 23, 24 ja 25 aikana Tunturiladun tukikohtiin voivat tulla muutkin tunturilatulaiset kuin talkoolaiset, vieraat ei häiritse talkootyötä, pitää vain varmistaa yöpyminen, jos on tarvetta sisätiloihin ja omat ruokailut pitää myös järjestää. Jotain pientä tekemistäkin löytyy, jos on halukkuutta.

Menneen talven aikana on pärjätty kaikissa Tunturiladun tukikohdissa kohtuullisen hyvin. On luotu lumet rakennuksien katoilta, pidetty polut auki, otettu yhteyttä ongelmatilanteissa kämppätoimikunnan jäseniin, annettu vinkkejä vastaisuuden varalle, pidetty paikat siisteinä jne.

Myös tukikohtien käyttöaste on lisääntynyt edellisvuosista, (Pekan-Oskari ja vuodepaikkatilausjärjestelmä).

Ongelmiakin on kuitenkin jonkun verran ollut, lähinnä Pekan-Oskarin tulisijojen käytössä:

–korvausilmaventtiilit ulkoseinillä?

–polttopuun oikea määrä yhdellä lämmityskerralla (takkatuvassa)

–sisäkatoissa olevat poistoilmaventtiilit? (saunatila)

–savupellit ja nuohousluukut tulen sytyttämistilanteessa (tuvan hella ja takka)

Kaikista edellä mainituista asioista on tarkka käyttöohje Pekan-Oskarin tuvan hyllyn kansiossa.

Lisäksi on hyvä muistaa, että Pekan-Oskarin tuvan tiskausaltaan kraana on kiinni talviaikoina, pitää siis tuoda vesi tiskaukseen pesuhuoneen padasta, joka täytetään pesuhuoneen teräsaltaan päällä olevasta hanasta kylmällä vedellä (tiskausaltaan viemäri on käytössä talvellakin).

On hyvä tietää, että kuivaushuoneen tulisija toimii myös hyvänä ensilämmön antajana tuvan puolelle, samoin tuvassa oleva valkoinen hella.

Varaava takka antaa pitempiaikaista lämpöä tupaan vasta muutaman tunnin kuluttua lämmityksen alkamisesta. Muista pitää aina lämpimien tilojen ovet kiinni kylmänä vuodenaikana.

Nyt kesäaikana kämppätoimikunta suosittelee Susikyrössä pääasiassa ulkokäymälöitä ja rantasaunaa peseytymiseen kunnan vedenkäytön säästämiseksi.

Myös keittokatosta kannattaa käyttää kaikissa Lapin tukikohdissa varsinkin lämpiminä vuoden aikoina. Susikyrössä keittokatosta käytettäessä astioiden tiskaus on hyvä tehdä keittokatoksen takana olevassa teräsaltaassa käyttäen kaivovettä.

Kesäkuussa tehtävän kämppäkierroksen yhteydessä tehdään kaikissa tukikohdissa suunnitelma tulevaisuutta ajatellen.

Ajatuksissa on tukikohtien peruskorjausta, kämppien olosuhteiden parantamista, varustelun lisäämistä jne.

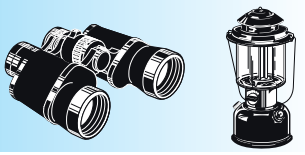
Kämppätoimikunta ottaa mielellään vinkkejä vastaan. Kämppäkierroksen yhteydessä on perinteisesti mahdollisuus pitää yhteyttä myös paikallisiin yhteistyökumppaneihin, alueiden asukkaisiin ja viranomaisiin.

Keskustelu Tunturiladun edustajien ja paikallisen väestön kesken on ollut perinne jo vuosikymmenten ajan.

Hyvää kesää kaikille Tunturilatu-lehden lukijoille.

Turku 17.05.2015
Kämppäisäntä
Pekka Kallio

Tärppejä ja turhakkeita

Puisia muistoja vuosien takaa

Kuksan pohjaan on kaiverrettu kaksi vuosilukua: 2001-2005. Se tarkoittaa, että pahka otettiin puusta 2001, minkä jälkeen se sai levätä suolassa ja kuivua rauhassa, kunnes 2005 pahkan sisältä vapautettiin sinne kätkeytynyt kuksa. Muoto on persoonallinen, pahkan sanelema. Kuksa on ollut mukana joka retkellä ja vaelluksella ja ihmeesti se on kestänyt jo kymmenen vuotta. Pari pientä halkeamaa on ilmestynyt reunaan, mutta ne eivät ole läpi asti. Ihmeellisintä tässä kuksassa on se, että kadotin sen heti valmistumisvuonna. Se jäi Pyhäkeron pihaan Hetta-Pallas –vaelluksen ensimmäisellä evästauolla, minkä huomasin vasta tunturin toisella puiolella. Puhuin vastaantulijoille ja pyysin, mikäli kuksa löytyy, ottamaan sen talteen. Ja kuinka ollakaan, kuksani odotti minua vaelluksen jälkeen hotelli Jeriksen respassa!

Muutama muukin puusta veistetty pikkuesine on kulkenut mukanani kauan. Talvella 1999 olin opaskurssilla ja siellä tuli veisteltyä. Voiveitsi, ”täydellinen voiteluväline”, on kestänyt kanssani kaiken, paitsi eräällä talvivaelluksella pakkasessa kovettunut Koskenlaskija katkaisi siitä kärjen ja se piti muotoilla uudestaan. Toimiihan se lyhyempänäkin, vaikkei enää olekaan ”täydellinen”.

Vuosituhannen alussa armeijan lusikkahaarukkaan kyllästyneenä tein puulusikan, pitkävartisen kuin kauhan, jotta sillä yltäisi pakin pohjalle. Myöhemmin huomasin että sillä saa syötyä siististi myös nykyaikaiset pussiin valmistettavat retkimuonat. Monta soppaa on sillä lusikalla hämmennetty ja syöty, eikä retkiruoka varmaan maistuisi yhtä hyvälle muilla lusikoilla nautittuna!

Puukkojakin on tullut askarreltua. Vuonna 2003 nappasin vaelluksen viimeisenä iltana kappaleen tervasjuurakkoa Kivipään lammen rannalta. Siitä tuli kiehispuukkoni kahva. Joku sanoi, että kun puukko on tervaksesta, niin en tarvitse tulentekoon kuin puukon ja tulitikut…

Viehättävin on kuitenkin vaatimaton koukkupäinen tikku. Kesällä 2002 oltiin pari yötä leirissä Muorravaarakalla, kämpän pohjoispuolisella tulipaikalla, josta käsin oli hyvä käydä Kuikkapäällä. Onhan niin, että kahvipannun sanka on veden kiehuessa polttavan kuuma. Nappasin maasta tikun, joka sytykkeitä pilkkoessa oli siihen jäänyt. Onpa oivallinen pannukoukku! Otin sen mukaan, ja uskollisesti sekin on metsässä tullut mukana, aina saatavilla kun sitä tarvitaan. Nokinen pannupussi on värjännyt koukkutikun mustaksi, ja siksi varmaan se jäikin tässä keväällä maahan kun jälleen kerran pakkasin kahvivehkeeni pois Nuuksion lammen rannalla. Pari viikkoa se siellä odotti mutta sieltähän se löytyi minne oli jäänytkin, piti vain miettiä että minkä lammen millä rantakalliolla viimeksi tuli ne kahvit keitettyä…

Pienistä tarinoista syntyy henkilökohtainen suhde vaatimattomiinkin varusteisiin.

Veikkolan vaeltaja

SENIORIVAELLUS

Pohjois-Savossa Älänteen ja Tiilikkajoen retkeilyreiteillä 28.-30.8.2015

Alue sijaitsee Lapinlahden Varpaisjärvellä rajoittuen Rautavaaran kuntaan.

Retkeilypolut seurailevat luonnonkauniin Älänne-järven ja kiemuraisen Tiilikkajoen matalaharjuisia rantoja.

Tukikohtana ja vaellusretkien lähtö- ja paluupaikkana on Näätähiekan Leirikeskus Älänteen rannalla. Päärakennuksessa on majoittumismahdollisuus 20:lle henkilölle. Alueella on kaivo, grillikota, nuotiopaikka ja kaksi erillistä saunarakennusta rannassa. Pihapiirissä on tilava parkkipaikka, ulkohuussi ja lähellä on hyviä telttapaikkoja.

Perinteiseen tapaan retkeilemme keveästi päivärepuin ilman ikärajoituksia kumpaankaan suuntaan. Matkat poluilla ovat noin 7,13 ja 10 km.

Myös ruokailut leirikeskuksessa tapahtuvat omin keittimin ja eväin. Tosin lauantai-iltana on luvassa järjestäjien keittoruoka. Tarvittaessa on Leirikeskuksen keittiökin käytettävissä ruoanlaittoon.

Kuopiosta Älänteelle on matkaa n.90 km. Varpaisjärveltä ajellaan 25 km Rautavaaran tietä (582), josta vasemmalle 3km, viitta: Älänne ja Tiilikanjoen kanoottireitti ja Rautavaaran suunnasta Varpaisjärven tietä (582) 18 km samaan tienhaaraan.

Leirikeskuksen vuokran takia perimme osallistumismaksuina 30€ sisämajoituksesta ja 20€ muilta. Keittoruoka sekä tulo- ja lähtökahvit sisältyvät samaan pakettiin.

Ilmoittautuminen ja tarvittaessa lisäinfoa 16.8.2015 mennessä:
Antero Konttinen puh.040 829 3912 tai antero.konttinen@hotmail.com.

Tunturikerho Tsietsa

VAUVASTA VAARIIN – MUMMOSTA MUKELOON LEIRI 26.7. – 1.8.2015

Tervetuloa mukaan leirille Susikyröön sunnuntaina 26.7.2015. Tunturikerho Kavtsin järjestelyryhmä toivoo, että koemme yhdessä olemisen, yhdessä tekemisen ja yhdessä vaeltamisen iloa rakkaissa tunturimaisemissa.

Uskomme, että vuoden 2015 VaVa-leristä tulee ikimuistoinen tapahtumakokonaisuus!

Tänä kesänä leirin päiväruokailu tapahtuu Hotelli Vuontispirtin tiloissa. Susikyrössä on aamiainen ja iltapala.
Leirin maksut hoidetaan keskitetysti yhdellä tilinumerolla Tunturikerho Kavtsin kautta.
Jokaiselle ”perheelle” annetaan maksuja varten oma viitenumero varaustenhoitajan toimesta.
Aluemaksut tilitetään Tunturikerho Kavtsin toimesta edelleen Tunturiladulle.

Ilmoittautuminen: Leirille voi ilmoittautua 26.6.2015 mennessä. Ilmoittautumismaksu 20 € laskutetaan ilmoittautumisen yhteydessä.
Maksettu ilmoittautumismaksu hyvitetään loppusuorituksessa, lisätiedot jäljempänä.

Aluemaksu (majoitusmaksu): Aikuiset maksavat 60 € aluemaksun leirin ajalta leirimaksun yhteydessä. Mahdolliset lisävuorokaudet ennen ja jälkeen leirin kuuluvat kunkin itsensä maksettavaksi suoraan Tunturiladulle (ohjeistus Tunturilatulehdessä ja nettisivuilla www.tunturilatu.fi).

Ruokamaksut: Alle 14-vuotiaat à 70 € ja 14-vuotiaasta ylöspäin à 80 €. Hintaan sisältyy su 26.7. iltapala, ma-pe aamiainen, päiväateria ja iltapala, lauantaina 1.8. aamiainen. Kahvia ja mehua on riittävästi.
Hintaesimerkki*: 2 lasta alle 14 v. + 2 aikuista = 2 x 70 + 2 x (80+60) eli kaikki yhteensä 420 €. Mikäli maksoitte erikseen ilmoittautumismaksun 20 €, loppusuoritukseen maksettavaa jää 400 €.*

Majoitusjärjestelyt: Pääasiassa majoitutaan omiin majoitteisiin. Sisämajoitusta on tarjolla seuraavasti: Susikyrön isoon kämppään mahtuu n. 14 majoittujaa ja Oskareihin (Susi- ja Koira-Oskari) 5–6 majoittujaa kumpaankin. Huoltorakennus (Pekan-Oskari) ja Aihki ovat järjestäjien käytössä.
Jos sisämajoitukseen haluavia on enemmän kuin paikkoja, niin paikat arvotaan.

Maksujen eräpäivät
Ilmoittautumismaksun eräpäivä on **heti vahvistuskirjeen vastaanottamisen jälkeen.** Loppusuoritusta odotamme Kavtsin tilille **26.6.2015 mennessä**.
Maksamalla ajoissa varmistat paikkasi leirillä.

Peruutusehdot
Varauksen mahdollisesta peruuntumisesta on ilmoitettava varaustenhoitajalle välittömästi. Maksettua ilmoittautumismaksua ei palauteta. Peruutuksen tapahtuessa 2 kk ennen leirin alkua, ruokamaksua ei peritä. Peruutuksen tapahtuessa 2–1 kk ennen varatun ajan alkua, maksu on 1/3 ruokamaksusta. Peruutuksen tapahtuessa alle 1 kk ennen varatun ajan alkua ruokamaksu tulee suorittaa kokonaisuudessaan. Peruutusmaksuihin on leirin johtajan päätöksellä mahdollisuus saada lievennystä erityisistä syistä (esimerkiksi onnettomuus, vakava sairaus tms.). Suosittelemme oman matkavakuutuksen ottamista.

Ilmoittautumiset ottaa vastaan Irma Tolonen, puh. 040 732 6851 / sähköposti irma.tolonen@tunturilatu.fi

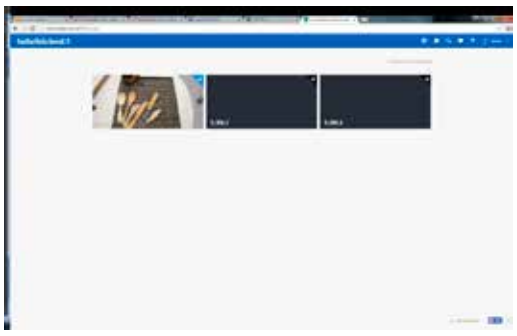
Muihin tiedusteluihin vastaa ja leirin johtajana toimii Kari Halinen Tunturiladusta, puh. 0400 483 885 / sähköposti kari.halinen@tunturilatu.fi

Kuvat lehteen uudella tavalla

Digikuvien tiedostokoot ovat viime vuosina kasvaneet reippaasti, mikä on ennen kaikkea hyvä asia. Lehteen painettujen kuvien pitää olla huomattavasti suurempia tiedostoja verrattuna tietokoneen ruudulta katseltaviin kuviin. Tiedoston kokoero on karkeasti noin kolminkertainen, jotta kuva on painokelpoinen.

Kuvia lähetettäessä sähköpostilla sähköpostiohjelmat rajoittavat kuvien lähetyskokoa. Ongelmana on. että jos lehteen lähetetään tarjolle useampi kuva, ne pitää myös lähettää useampana sähköpostina.

Tämän vuoksi Tunturilatu on ottanut käyttöön kuvat.fi-sivuston, jonka kautta lähettäminen sujuu helpommin.

Sivustolla on omat kansiot tulevia lehtiä varten. Lähettäminen on helppoa, kunhan menet ensin osoitteeseen http://tunturilatu.kuvat.fi. Sivuille kirjautuminen edellyttää salasanaa, jonka saat minulta. Lähetän myös tarvittaessa ohjeet sähköpostilla sivulle kirjautumiseen.

Satu Ojala
satu.ojala@lauttakyla.fi

KAUPPA AUKI

TUNTURILADUN TARVIKKEITA VOI TILATA YHDISTYKSEN RAHASTONHOITAJALTA:
marja-liisa.maki@pp.inet.fi tai 040 718 1719.
Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti.
Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

MYYTÄVÄT TARVIKKEET	á
Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus kirja	15,00
Kuudes vuosikymmen	15,00
Historiikit (kaksi kirjaa)	25,00

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avaimen lunastushinta on 120 €. Avainanomuslomakkeen saa nettisivuilta. Avain toimitetaan postiennakkona.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on S- Pankki
IBAN FI07 3636 3002 7875 88 BIC TAPIFI22.
Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

KÄMPPIEN KÄYTTÖMAKSUT

Kämppämaksuja suoritettaessa käytetään viitenumeroita. Kämpillä on edelleen rahalippaat, johon maksun voi suorittaa. Kämppämaksu vuonna 2015 on Susikyrö 10 €/hlö/vrk (vieras joka ei ole jäsen 15 €/hlö/vrk), Susi-Talas ja Susi-Kiisa 7 €/hlö/vrk (vieras, joka ei ole jäsen 10 €/hlö/vrk. Vanhempien mukana olevilta alle 12-vuotiailta ei peritä kämppämaksua. Kämppien viitteet: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.
Varauskämppä Aihkin varaukset: raimo.pahkala@nic.fi, 040 839 6638. Aihkin kämppämaksu on 30 €/vrk/koko kämppä. Aihkin viite 806.

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO 2/2015

5.– 16.7. **Yöttömän yön vaellus Näkkälä - Lemmenjoki** (KAVTSI)
Ilmoittautumiset 8.6.2015 mennessä: kiiski.mika@gmail.com, 050 381 3894.

26.7.–1.8. **Vauvasta vaariin leiri Susikyrössä** (Tunturilatu / KAVTSI)

27.7.–4.8. **Kesävaellus Norjan ja Ruotsin tuntureille** (Owla)
Ilmoittautumiset 1.7. mennessä: Aino Hämäläinen, aino.hamalainen@oulu.fi, 040 770 6282 tai Ritva Virrankarille, rullalotta@gmail.com, 044 530 1606.

1.–7.8. **Pöyrisjärven vaellus** (Kumpe)
Tiedustelut ja ilmoittautuminen: Jouko Koivu, jouko.koivu@kotinet.com, 045 112 4712.

7.–9.8. **Mustikanpoimintaa saaristomerellä** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: Keijo Forsback, keijokoti@gmail.com, (050 386 6145 / viesti).

15.–16.8. **Suljettujen saarten salaisuudet – melontaseikkailu** Öröösseen (Kavtsi)
Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Tiina Loisa, tiina.loisa@saunalahti.fi

22.8. **Kävelyä Tervareitillä** (Owla)
Ilmoittautumiset 14.8. mennessä: Hannu Liljamo, hannu.liljamo@gmail.com, 044 322 3646.

28.–30.8 **Seniorivaellus Pohjois-Savossa** (Tunturilatu/Tsietsa)
Älänteen ja Tiilikkajoen retkeilyreiteillä. Ilmoittautumiset 16.8. mennessä: Antero Konttinen, antero.konttinen@hotmail.com, 040 829 3912.

29.8. **Suomen luonnonpäivän retki Vuosaaren huipulle** (Kavtsi)
Lisätiedot: Juha Kelkka, juha.kelkka@pp.inet.fi, 050 332 3239.

5.–12.9. **Ruskaviikko Susikyrössä ja ruskavaellus Outakan seudulla** (Kumpe)
Ilmoittautumiset 31.7. mennessä.
Päiväretkeläiset: Meeri Näätänen, naatanen.k.meeri@telemail.fi, 0400 674 081
Vaeltajat: Jouko Koivu, jouko.koivu@kotinet.com, 045 112 4712.

5–13.9. **Ruskavaellus Ivalo-Nellim-Muotkavaara** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset 8.8. mennessä: Panu Loisa, panu.loisa@gmail.com.
Lyhyen vaelluksen vetäjä: Juha Kelkka, 050 332 3239.
Pitkän vaelluksen vetäjä: Panu Loisa, 0400 708 243.

7.–13.9. **Luontokurssi Kilpisjärvellä (Biologinen asema)** (Owla)
Ilmoittautumiset 1.8. mennessä: Aino Hämäläinen, aino.hamalainen@oulu.fi, 040 770 6282 tai Leila Virtanen, leilavi45@gmail.com, 040 771 3462.

12.–19.9. **Owlan kerhoviikko Susi-Kiisalla** (Owla)
Ilmoittautumiset 21.8. mennessä: Hannu Liljamo, hannu.liljamo@gmail.com, 044 322 3646.

15.–18.10. **Römppäretki Kylmäluoman retkeilyalueelle** (Kumpe)
Tiedustelut ja ilmoittautuminen: Onni Voutilainen, onskiv@suomi24.fi, 050 365 6138.

27.12.–3.1. **Kaamosvaellus Ukonjärvi** (Ivalo) – Lemmenjoki (Kavtsi)
Ilmoittautumiset 29.11. mennessä: Panu Loisa, panu.loisa@gmail.com, 0400 708 243.

2016:

19.–20.3. **Juhlavuoden tunturivaelluksen hiihtotapahtuma Susikyrössä**
(TL retkitoimikunta, Njalla ja Owla)
Leikkimielisessä kilpailussa vaelletaan rastien kautta yöleiriin ja seuraavana päivänä takaisin Susikyröön. Osa rasteista on tehtävärasteja ja osa käyntirasteja ilman tehtävää. Osallistu kilpailuun omalla joukkueella tai tule mukaan talkoolaiseksi tai muuten vain kannustamaan ja nauttimaan yhdessäolosta.
Lisätietoja: Pentti Vainio, 050 66 518, po.vainio@saunalahti.fi

21.–26.3. **Vapaalaskua ja päiväretkiä Kilpisjärven ja Urttasjokilaakson maisemissa** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset 14.2.2016 mennessä: kiiski.mika@gmail.com, 050 381 3894.

20.–27.3. **Vapaalaskua ja päiväretkiä Kilpisjärven ja Urttasjokilaakson maisemissa** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset 14.2.2016 mennessä: kiiski.mika@gmail.com, 050 381 3894.

Huom. Tapahtumat löytyvät myös Tunturiladun tapahtumakalenterista, johon tehdään päivityksiä myös lehden ilmestymisajankohtien välillä.
Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille >> Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. – Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on ”omat polut” retkikohteen suunnassa.

Tunturilatu-lehden 3/2015 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viimeistään 31.7.2015 osoitteella panu.loisa@gmail.com

Tunturilatu-lehden4/2015 retkimuistioon julkaistavaksi tarkoitettu aineisto tulee toimittaa viimeistään 30.10.2015 osoitteella panu.loisa@gmail.com

Nettijulkaisua varten toivotaan lyhentämätöntä ilmoitustekstiä. Ilmoituksen vähimmäistiedot (Tunturiladun ja Suomen Ladun nettikalenterit):
- alkamis- ja päättymisajankohta
- kokoontumispaikka (osoite)
- viimeinen ilmoittautumispäivä
- yhteyshenkilön nimi, sähköpostiosoite ja puhelinnumero

Tervetuloa Kymenlaaksoon Tunturiladun

KESÄPÄIVILLE

14.–16.8.2015

Pyhällön Turkian kylään, Lintukodon leirikeskukseen, kauniin Likolammen rantaan, Tykkitie 34, 49660 Pyhältö, noin 55 km Kotkan keskustasta

OHJELMA

Perjantai 14.8.

18.00	Vastaanotto, majoittautuminen, seurustelua, sauna, iltanuotio, Kanttiini auki

Lauantai 15.8.

8.00 – 10.00	Aamiainen, ilmoittautuminen jatkuu
10.00	Avajaiset ja lipunnosto
11.00 – 17.00	Kontionkierros, ympäristöön tutustuminen,
12.00	Kahvit + kalastajan eväs (oma kuksa)
13.30 – 14.30	Johtokunnan kysely- ja keskustelutunti
15.00 – 17.00	Naisten sauna
16.00 –17.30	Päivällinen
17.00 – 19.00	Miesten sauna
19.30	Illanvietto pelejä, soutelua, uintia
20.00 – 21.00	Iltapala katettuna Tehtäväradan ja luontopolun tulokset, arpajaiset Iltanuotio

Sunnuntai 3.10.

8.00 – 9.00	Aamupala
9.30	Aamun avaus
10.00	Arvaa mitä; luennollista
11.00	Keittolounas
12.00	Päättäjäiset ja lipunlasku

Osallistumismaksu12 € sisältää
- ohjelman, tunnuksen
- saunan
- telttapaikan
- asuntoauton/vaunun paikan ilman sähköä

Majoitus:
2 - 4 hengen huoneissa
10 €/hlö/vrk.
Omat liinavaatteet mukaan.
Ulkokäymälät,
suihkut rantasaunassa.
Maksut:
käteisellä paikan päällä

Ajo-ohje:
Osoite: Tykkitie 34, 49660 Pyhältö
Viitoitus tieltä nro 26 Hamina-Taavetti (Luumäki): Turkia, Haapala, Lintukoto
Lappeenrannan suunnasta saavuttaessa:
Kuutostieltä käännytään vasemmalle tielle nro 26. Ajetaan Pyhällöntietä n. 24 km ja käännytään oikealle Pyhällön kylän jälkeisen Turkia viitan kohdalta Turkiantielle, ajetaan n. 3 km, Haapala-viitan kohdalta jatketaan Tykkitielle ja ajetaan n. 300m, Lintukoto sijaitsee vasemmalla puolella Likolammen rannalla.
Haminan suunnalta saavuttaessa:
Ajetaan Lappeenrannatieta nro 26 n. 23 km, käännytään vasemmalle Turkiantielle. Ajetaan n. 3 km, Haapala-viitan kohdalta jatketaan Tykkitielle ja ajetaan n. 300 m, Lintukoto sijaitsee vasemmalla puolella Likolammen rannalla.

Ruokailut:
Viikonlopun ruokapaketti 45 €,
sis. la aamupala, kahvit, päivällinen, iltapala ,
su aamupala, keittolounas
- Aamupala 7 €
- Kahvi + kalastajan eväs 5€ (oma kuksa)
- Päivällinen 14 €
- Iltapala 6 €
- Keittolounas 8 €
- Erityisruokavalio ilmoittautumisen yhteydessä

Kanttiini avoinna päivien aikana
(omaan kuksaan kahvi halvemmalla)

Ilmoittautumiset: 1.8.2015 mennessä.
Ennakkoilmoittautuminen välttämätön majoituksen ja ruokailun järjestämiseksi:
Ari Mussalo puh. 040 742 8523,
sähköposti: ari.mussalo@kymp.net tai
Seija Mussalo puh. 040 843 0475,
sähköposti seija.mussalo@kymp.net

Kirpputori:
kaikille avoin retkeilyvarusteiden kirpputori.

Tunturikerho Kuovza.
TERVETULOA!

Kesä ja hyvät vaelluskelit ovat edessä!
Vielä on oivallinen tilaisuus ottaa

SUSIVAATIMUKSET HUOMIOON
kesän vaellussuunnitelmissa

- Tunturiladun nettisivuilta löytyy susisäännöt.
- Jokaisen susiarvon säännön lopussa on linkki susianomuskaavakkeisiin.
- Toistaiseksi kaavakkeet on tulostettava ja täytettävä käsin.
- Uusien nettisivujen ilmestyttyä asia on toivottavasti toisin eli kaavakkeet voisi täyttää koneella.
- Nettisivuilla on myös päiväkirjasivut, joihin voi kirjata tehdyt vaellukset sekä valloitetut huiput.
- Susivaliokunta keskustelee mielellään sääntöjen tulkinnoista, sillä vaellusmatkat suuntautuvat nykyään ei ainoastaan napapiirin pohjoispuolelle vaan ympäri maailmaa.
- Vaellusta ei ole pakko suorittaa vain jalkaisin tai hiihtäen. Muutkin vaellusmuodot otetaan huomioon kuten melonta, pyöräily, lumikenkäily.... Ottakaa rohkeasti yhteyttä!

Susihakemusten viimeinen jättöpäivä vuoden 2015 susiaisiin on 31.8.15.

Haastattelutilaisuuksia järjestetään Tunturiladun tapahtumien yhteydessä, viimeiset tapahtumat tänä vuonna ovat VaVa-leiri ja Kesäpäivät. Tämän vuoden susiaisissa haastattelun voi suorittaa tulevien vuosien susiaisia varten.
Toivomme etukäteisilmoittautumista haastatteluihin. Jos et pääse näihin tilaisuuksiin, ota rohkeasti yhteyttä susivaliokunnan jäseneen, muista ajankohdista voidaan sopia.
Hakemuksen voi toimittaa postitse:
Marita Maula, Hippiäistie 6, 00780 Helsinki tai sen voi antaa susivaliokunnan jäsenille.

SUSIVALIOKUNNAN JÄSENET 2015:

Marita Maula (pj)
marita.maula@kolumbus.fi

Pirjo Jauhiainen
pirjau@gmail.com

Juhani Lahtinen
juhani.lahtinen@pp3.inet.fi

Panu Loisa
panu.loisa@gmail.com

Matti Nylander
matti.nylander@gmail.com

Raimo Pahkala
raimo.pahkala@nic.fi

HARRASTENÄYTTELY

Tunturiladun 70 v-juhlien yhteydessä syksyllä 2016 on tarkoitus järjestää näyttely, missä tunturilatulaiset voivat esitellä erilaisten harrastustensa aikaansaannoksia.

Jos harrastat jotain sellaista, minkä tuloksia voit ja haluat tuoda esille, esim.
- käsitöitä
- piirtämistä
- taidemaalausta
- jotain keräilyä
- valokuvausta yms.

niin ota yhteyttä
Paul Pakarinen
paul.pakarinen@pp.inet.fi
tai 050 568 8703

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja:
Raimo Pahkala, Honkakatu 10, 87100 KAJAANI
puh. 040 839 6638
raimo.pahkala@nic.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy, Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 045 327 5650, pk 050 5234 844
satu.ojala@lauttakyla.fi

Tiedotustoimikunta:
Satu Ojala (pj), Raimo Pahkala, Iitu Gerlin, Paul Pakarinen

Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Westpoint. Rauma
Ilmestymisaikataulu 2015:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
3	**14.8.**	**1.9.**
4	**13.11.**	**26.11.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Tunturilatu ja kerhot ja myös Suomen Latu saavat kotimaan muutokset Väestörekisterikeskukselta, mikäli henkilö ei ole kieltänyt tietojensa antamista. He, samoin kuin ulkomaille muuttavat tai siellä olevat, lähettävät itse muutosilmoituksensa jäsensihteerille:

Tiina Loisa
Konalantie 43 aA 7,
00390 HELSINKI,
tiina.loisa@
saunalahti.fi

SUOMEN LATU

Kolbmalaiset suksivat Kilpisjärveltä Susikyröön

Kolbman toisella tämän kevään hiihtovaelluksista oli kova tavoite; kaksiviikkoinen johtajasusi -vaellus Kilpisjärveltä Susikyröön. Ajankohta oli aavistuksen aikainen, mutta työllisen on hyödynnettävä pääsiäisen pyhät.

Vaellus sujui kutakuinkin suunnitellusti. Pientä vastoinkäymistä aina sattuu noin pitkällä reissulla. Ja on se aika rankkaa hiihtää kaksi viikkoa täysiä päiviä. Ihmeellisesti kunto aina kasvaa hiihtopäivien kuluessa ja muutoinkin kulkeminen on helpompaa jälkimmäisellä viikolla. Muutoinhan tuollainen tavoitteellinen rykäisy on varsin pitkäveteistä puurtamista. Noin tunti hiihtoa ja pikainen tauko ja taas mennään.

Hankikantoa oli alussa kohtuullisesti ja loppua kohden parantuen. Enimmäkseen oli pilvisiä päiviä, yksi kunnon lumimyräkkä. Lämmin keli pikkuisen aiheutti harmia, kun lumi muuttui ihan tervaksi jo kohta kymmenen jälkeen aamupäivällä. Iltapäivät olivat usein tosi raskaita hiihtää.

Lähdimme joka aamu seitsemän, kahdeksan maissa liikkeelle, kun keli oli vielä parempi. Suunnilleen neljän, viiden maissa iltapäivällä lopeteltiin. Metsähallituksen sivuilla oli varoitus, että alueen autiotuvilla ei ole puuta tai puut ovat vähissä. Ei mitään ongelmaa, liiterit olivat suuta myöden täysiä joka paikassa. Kahdeksan yötä olimme kämpissä ja viisi yötä teltoissa.

Ikävin tapahtuma oli, kun yksi vaeltaja joutui jättämään leikin kesken kantapäiden rakko-ongelmien ja keuhkoinfektion takia, kelkkakyydillä Puussasvaarasta Karesuvantoon ja hoitoon.

Muutoin tultiin suunnitelman ja varasuunnitelman puitteissa. Kyllä siitä 300 kilometriä täyteen saatiin, tarkasti ottaen 310 kilometriä.

Kilpisjärveltä hiihdettiin ensimmäiseksi yöksi Terbmisjärvelle varaustupaan. Olimme varanneet paikat, sillä tiedossa oli, että ensimmäinen ilta menee pitkäksi kun bussilta lähtee. Oli komeaa hiihtää illan pimeydessä kun revontulet himmeästi leimahtelivat.

Hiihtovaeltajan painajaiset ovat myrsky, murku ja sose. Heti ensimmäisenä aamuna tunturi otti luulot pois, kun etelän puolelta puhaltanut myrskytuuli pöllytti lunta oikein isosti.

Alkuperäinen suunnitelma Kaskasjoen kämpästä piti unohtaa, ylängölle ei ollut mitään asiaa. Sovittiin, että jäädään kelkkauralle Vartsajokivarren pusikkoon tuulen suojaan telttaan. Kerrankin oli tuuri kohdallaan, koska juuri siitä kohdasta löytyi poromiesten taukoparakki. Kaksi sänkyä ja kuusi neliötä lattiatilaa, sopuisasti mahduttiin kaikki viisi.

Toisena aamuna odotti sitten se murku. Kolmatta kertaa olin menossa kutakuinkin samoja suksenjälkiä saman tunturiylängön poikki, ikinä ei ole näkyvyyttä ollut sataa metriä enempää. Ihme paikka.

Kolmas koettelemus eli sose onneksi vältettiin, vain muutamin paikoin jouduttiin iltapäivällä matkantekoa hidastavaan upottavaan hankeen. Lunta oli kyllä ihan riittävästi, Kutukosken kämpälläkin oli tuiskunnut nietokset katon korkeudelle asti.

Puussasvaarasta jatkoimme kelkkauraa kohti Pöyrisjärven erämaata. Pikkuisen epäilytti eteläisempi reitti kuinka hanget siellä kantavat. Mentiin siis varman päälle.

Uralla hiihto ei kuitenkaan ole mitään nautinto. Turistikelkkojen vauhti on pelottavaa ja kovaa ajavan kelkan telanjälki on pelkkää möyhyä, jossa on hankala hiihtää. Salvasjärven lähellä kohtasimme uutta vaelluskulttuuria: vastaan tuli seitsemän hengen espanjalaisten läskipyöräporukka huoltokelkkoineen.

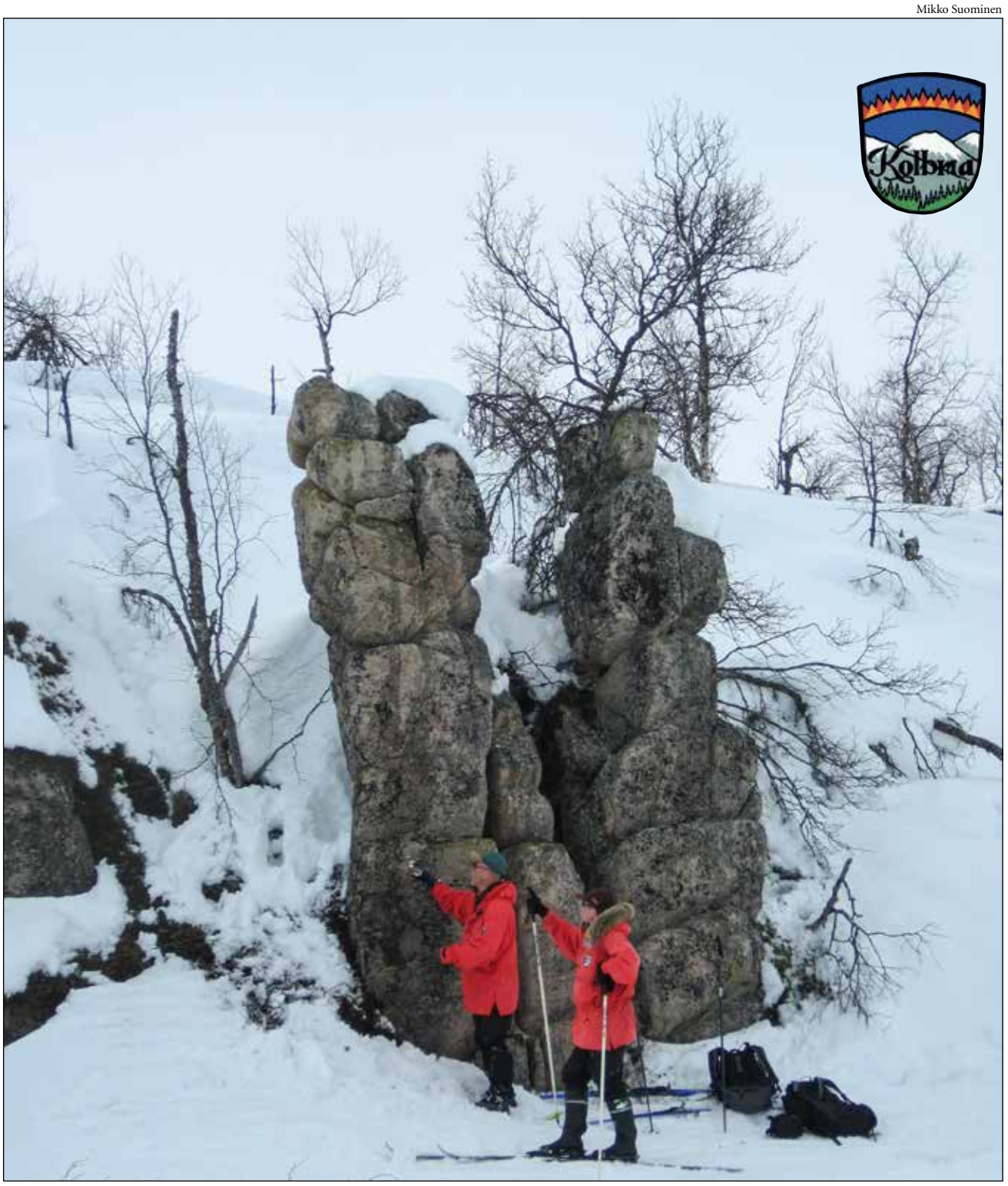
Muita vaeltajia oli liikkeellä vähän. Hämmästyttävintä oli, että Terbmisjärveä lukuunottamatta kaikki muut tapaamamme vaeltajat olivat ulkomaalaisia.

Näkkälän välituvalta jatkoimme Pöyrisjärven alueen keskiosiin. Staallojärvellä käytiin kunnioittamassa seitaa ja hiihdeltiin hyvin ansaitulla luppopäivän lenkillä ylös tunturiin maisemia ihailemaan. Kämpällä oli paikallisia kalastajia pääsiäisen vietossa ja paikalliseen tapaan juhlimassa. Rauhaton yö oli..

Vaikka Staallojärveltä oli vielä kolme päivää vaellusta jäljellä, tunnelma oli vähän lopun odottelua. Keli oli mitä mainioin ja hanki luistava. Hiihdimmekin pari pitkää hiihtopäivää ja viimeinen leiri oli jo lähellä Ounasjokea. Viimeinen lyhyt etappi Susikyröön ja urakka oli tehty. Alppaksen kerhoviikkolaiset olivat lämmittäneet saunan valmiiksi ja Vuontispirtin ruokapöydässä ruoka maistui.

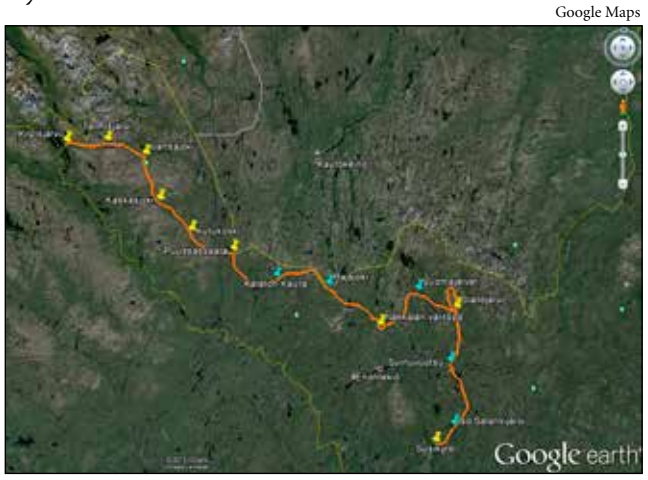
Hanna Sinilehto

Mikko Suominen

Stallojärven seitakivet olivat muistoihin loppuelämäksi painuva näky.

Google Maps

Reitti vei Kilpisjärveltä maastonkorjauksineen 300 kilometrin matkan kahdeksan kämppäyön ja viiden telttayön jälkeen Susikyröön.

Läskipyörillä kulkeva ulkomaalaisryhmä yllätti porukkamme kelkkauralla.

Murku iski tunturiylängöllä. Jonossa takana tulevat saivat huudella suuntia.